

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.585/2023/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Tordai Gábor) (felperesi képviselő címe.)
Az alperes:	Heves Vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe.)
Az alperes képviselője:	dr. Péro Albin kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (22. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 11.K.700.186/2023/21. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. november 1. napjától 2022. szeptember 30. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a hivatásos állomány tagjaként körzeti megbízotti beosztásban az alperes helységi Rendőrkapitányság állományában, valamint ezen belül a 2021. decemberétől létrehozott helységi Körzeti Megbízotti Csoportban (a továbbiakban: KMB csoport) teljesített szolgálatot. A felperes működési körzete települési településre, a KMB csoport működési körzete e településen kívül további 6 településre terjedt ki.

[2] A felperes a perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztásába nem tartozóan rendszeresen látott el a saját és a KMB csoport működési körzetén kívüli járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki feladatokat, és egyéb szolgálati [Tevékenység Irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) általi küldéseket, átkíséréseket, elővezetéseket, előállításokat, előállított őrzési, akcióban részvételi, közlekedésrendészeti, vendéglátóhely ellenőrzési, covid ellenőrzési, sebességmérési] feladatokat ellentételezés nélkül, az emiatt benyújtott szolgálati panasa elutasításra került.

A felperes keresete, az alperes védirata

[3] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszak vonatkozásában 985.575 forint megbízási díj és annak 2021. május 16. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75 %-ában (havonta 28.988 forint összegben) határozta meg. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71.§ (1) bekezdés a)-c) pontjait jelölte meg.

[4] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját ésösszezszerűségét is vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a perbeli időszak nagyobb részében a kereseti kérelemnek helyt adott, és az alperest a 2019. augusztus 1. és 2022. augusztus 12. napjáig terjedő időre 937.886 forint megbízási díj, valamint annak 2021. május 16. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1)-(5) bekezdéseiben, a belügyminiszter irányítása alatt álló, a rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. számú mellékletében, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai

illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI.16.) BM rendelet 10.§ (2) bekezdésében, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2022. augusztus 11. napján hatályos 2., 3. a) és d), 15., 21., 25. a), 51., 62. d),. pontjaiban, illetve 2022. augusztus 12. napjától hatályos 2., 24., 44. és 50. pontjaiban, továbbá a Járőr-és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasításban foglaltakra alapította. A tényállást a peres felek által csatolt okiratok, valamint tanúl tanúvallomása alapján állapította meg. Elsőként a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontját vizsgálva rögzítette, hogy a felperes állítása önmagában nem igazolta, hogy a felperest ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztást látott volna el, illetőleg azt sem, hogy a szolgálati beosztás ellátásában tartósan akadályozott személy helyettesítésével bízták meg. A A betöltetlen szolgálati beosztással kapcsolatos konkrét tényelőadás és bizonyítottság hiányában a Hszt. 71.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti megbízási díjra való jogosultságot érdemben vizsgálni nem tudta. A Hszt. 2.§ 25. pontjára, valamint a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletére utalással kifejtette, hogy a járőr, járőrparancsnok, a járőrvezető és a körzeti megbízott külön szolgálati beosztások. Megállapította, hogy a felperesre irányadó feladatok körét a KMB Szabályzat tartalmazza, a munkaköri leírás elkészítésekor a munkáltatónak ahhoz kell igazodnia; az abban foglaltak nem bővíthetők. A felperes rendszeresen járőr beosztásba tartozó feladatot látott el a saját beosztásához tartozó feladatok mellett. A KMB Szabályzat 21. d) pontja csak eseti jelleggel teszi lehetővé a körzeti megbízott körzetből való elvonását, azonban a TIK küldések gyakoriságára tekintettel az eseti jelleg nem volt megállapítható. A körzeti megbízottnak a feladatait főszabály szerint a működési körzetében kell ellátnia, a felperesnek azonban a saját és a KMB csoport létrehozását követően a csoport működési körzetén kívül is rendszeresen kellett feladatokat végeznie, mely feladatok a beosztásához nem tartoztak. A KMB Szabályzat 21. b) és c) pontja szerinti fokozott ellenőrzés és különleges jogrend alkalmával történő elvonással kapcsolatban rögzítette, hogy arra szabályszerűen sor kerülhetett, azonban a saját körzetből való elvonásra nem csak ezen időszakokban, és nem csak a fokozott ellenőrzés keretében került sor, így az alperes ezen hivatkozása nem foghatott helyt. Emellett megállapíthatónak találta, hogy a felperes a saját működési körzetén kívül elővezetésekkel fogatosított, ellenőrzési, közlekedésrendészeti és rendezvénybiztosítási tevékenységet látott el, valamint tilalmazott fogdaőri és kísézőőri szolgálatot is végzett. A vendéglátóhely ellenőrzési és közlekedésrendészeti tevékenységet nem találta igazoltnak, a határszolgálat teljesítéséért pedig külön ellenszolgáltatás járt, így az a megbízási díj alapjául nem szolgálhatott. A 2022. augusztus 12. napjáig tartó időszakra vonatkozóan megállapította, hogy az ellátott feladatok a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatoknak minősülnek, amelyekért őt a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a megbízási díj megilleti. A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemnek megfelelően, a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg, mivel azt a folyamatosan ellátott és a tényállásban részletezett többlettevékenységére tekintettel a felperes által végzett többletfeladatokkal arányban állónak találta. A 2022. augusztus 12. napjától számított időszakra a kereseti kérelmet nem találta megalapozottnak. A KMB szabályzat 2. pontjának módosulására, valamint 24. és 44. pontjára hivatkozással rögzítette, hogy a KMB szabályzat ezen időponttól a körzeti megbízott részére a rendőrkapitányság teljes területére ír elő feladatellátást, és alkalmazni rendeli a járőrtvékenységre vonatkozó jogi normát is, ezért többlettevékenység erre az időszakra már nem állapítható meg.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan a 2019. november 1-től és 2022. augusztus 11. napjáig terjedő időre a megbízási díjnak az illetményalap 50%-ára történő leszállítását kérte, jogszabálysértésként a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, 271.§ (1) bekezdését, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) 35.§ (6) bekezdését, továbbá téves értelmezésként a KMB Szabályzat 24., 37., pontjait, a Járőr és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III.24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: járőr szabályzat) 55-57., 60-63. pontjait, a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (XI.22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati szabályzat) 67.§, 69-70.§, 72.§-ait hivatkozva. Álláspontja szerint a felperes a közrendvédelmi feladatai körében látta el azon feladatokat, amelyek adott esetben a járőr szabályzat szabályoz. A járőrszabályzat nem csak a járőr beosztásúakra, hanem a járőr tevékenységet végző valamennyi, egyéb beosztásban szolgálatot teljesítő hivatásos állományú tagra előírásokat tartalmaz. Egy beosztásra több szabályzati rendelkezés is irányadó, ha az adott beosztáshoz több szolgálati forma is rendelkezhető. A közrendvédelmi járőrszolgálatnál a járőr szabályzatban nincs meghatározva, hogy azt a közrendvédelmi szakterületen belül, mely állománynak kell teljesítenie. A KMB szabályzat 24. pontja ezzel kapcsolatban járőrrel közös járőrszolgálatot rögzít, míg 37. pont azt tartalmazza, hogy ezen feladatnak jelentős napi terjedelemben kell teljesülnie. A közrendvédelmi közterületi tevékenység, mely valójában járőrözést jelent, a körzeti megbízott saját beosztásába tartozó feladat. Ebből következőleg a felperes nem más beosztásba tartozó feladatot végzett, hanem több szabályzat által is szabályozott olyan feladatot, amely a saját beosztásába tartozik. Az elsőfokú bíróság a szabályozó normák összehasonlításának mellőzésével, a felperes beosztásához tartozó feladatok meghatározásánál kizárólag a KMB szabályzatban – mint egyedülként alkalmazandó normában - foglaltakból kiindulva, jogszabálysértő módon állapította meg, hogy a felperes más beosztáshoz tartozó feladatot látott el. Figyelman kívül hagyta a Szolgálati szabályzat 67.§ (1) és (2) bekezdésében írt, az egyes szolgálati formák közötti átjárhatóságra vonatkozó előírásokat. A TIK küldésekkel kapcsolatos ítéleti megállapítás is téves, mivel a TIK a teljes személyi állományt jogosult irányítani, nem csak a járőrállományt. A küldésekkel teljesített feladatok pedig a felperes közrendvédelmi feladatai közé tartoztak. A működési körzet átlépésével sem minősülnek ezen, valamint az egyéb (rendezvénybiztosítási, covid ellenőrzési, közlekedési stb.) feladatok olyannak, amelyet a körzeti megbízottnak a saját működési körzetében ne kellene ellátnia, azaz más beosztásba tartozna, azaz az legfeljebb a saját feladatain belüli többletnek minősülhet. A felperes fogdai szolgálat keretébe tartozó feladatot nem látott el, az elfogott, előállított személy nem fogvatartott, annak őrzése nem tartozik a KMB szabályzatban tiltott őrzési, kísézői feladatok közé. Az elővezetés pedig a felperes saját feladata volt. A megbízási díj összegszerűségével kapcsolatban kifejtette, hogy az ítélet indokolásából a 31/2015. BMr. 35.§ (6) bekezdésében foglalt szempontok értékelése teljes mértékben hiányzik. Az elsőfokú bíróság nem mérlegelte, hogy a járőri beosztás a körzeti megbízotthoz képest alacsonyabb besorolású, melyet csökkentő tényezőként kellett volna figyelembe venni.

[7] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi

álláspontját. Az alperesnek az egyes normákra (ORFK utasításokra) vonatkozó értelmezése alaptalan, a Kúria több eseti döntésében is kialakított jogértelmezésével ellentétes. Nem vitatott, hogy a felperes a körzeti megbízotti működési körétén kívül is látott el rendszeresen rendőri feladatokat, jellemzően járőrszolgálatot. A járőrszolgálat szabályozása teljesen hiányzik a KMB szabályzatból, ezt a tevékenységet a KMB szerinti közterületi tevékenységgel azonosítani nem lehet. A KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízottnak a közterületi szolgálatot a működési körzetében kell ellátnia, ehhez képest a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén ellátott járőrszolgálat a járőri, járőrvezetői beosztásba tartozik és nem a körzeti megbízott feladatkörébe még akkor sem, ha a feladatok között lehetnek átfedések. A perbeli időszakban a felperes szolgálatait teljes egészében megegyeztek egy kinevezett járőr, járőrvezető napi szolgálatával. A TIK küldések és a KMB csoport létrehozása sem adnak alapot a munkakör szélesítésére, abba nem tartozó feladatok ellátására. A körzeti megbízott működési köréből csak meghatározott okból és csak eseti jelleggel vonható el, ez következik a KMB szabályzat 24. pontjából is. A KMB csoport létrehozásával a körzeti megbízott működési köre nem bővíthető. Kiemelte, hogy a körzeti megbízott járőrszolgálatra csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen, e szolgálatra a működési körzetén kívül, a KMB csoport működési területén sem vehető igénybe. A körzeti megbízotti és a járőrfeladatok elválnak egymástól, e két beosztás feladatait normális esetben azonos illetékességi területen párhuzamosan hajtják végre. A körzeti megbízott alapvető feladata a látható rendőrség megteremtése, míg a járőrre a járőrszolgálat ellátása. tanúl tanú is alátámasztotta, hogy a körzeti megbízottak rendszeresen működési körzetükön kívül végeztek járőrszolgálatot. Utalt arra, hogy a hasonló tényállású ügyekben a bíróságok a kereseti kérelemnek következetesen helyt adnak, elutasító ítélet nem ismert. Az összecszerűség vonatkozásában kifejtette, hogy a többletfeladatok rendszeressége, azok nagy száma önmagukban is kellő módon indokolják a megbízási díj mértékét, az eltúlzottnak nem tekinthető.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Ebből következőleg a fellebbezéssel nem érintett keresetrész (2022. augusztus 12. napját követő perbeli időszak) vonatkozásában a másodfokú bíróság érdemi vizsgálatot nem folytatott le, azzal kapcsolatban megállapítást nem tett.

[10] A Fővárosi Ítéltábla elsőfokú ítélet fellebbezéssel érintett döntése kapcsán megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival az ítéltábla egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel pedig az alábbiakra mutat rá.

[11] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet anyagi jogi megállapításainak felülvizsgálatát kérte. A fellebbezésben az elsőfokú bíróság által megsértettként megjelölt jogszabályhelyként a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseire, 271.§ (1) bekezdésére, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletére, a 31/2015. BMr. 35.§ (6) bekezdésére és a Szolgálati szabályzat 67.§, 69-70.§, 72.§-aira hivatkozott, a másodfokú vizsgálat csak e jogszabályi rendelkezésekre terjedhetett ki.

[12] A perben nem volt vitatott, hogy a körzeti megbízott és a járőr a 30/2015. BMr. 2. számú melléklete szerint két külön beosztást jelent, az alperes azt vitatta, hogy a felperes által megjelölt feladatok más beosztáshoz tartozó feladatoknak minősülnek. A Kúria a körzeti megbízott által a működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta, hogy amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többlétszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.). Az elsőfokú bíróság ezzel egyezően helytállóan mutatott rá, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre, vagyis csak járőrvezetői feladatot láthat el a szolgálat végrehajtására beosztott járőrrel közösen, a körzeti megbízotti körzetén belül. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, ellentételezésre jogosult.

[13] Az ítéltábla rámutat, hogy a felperes keresetében járőri feladatok, járőrszolgálat és egyéb szolgálati feladatok ellátása miatt igényelt megbízási díjat. Az elsőfokú bíróság a perben csatolt kimutatások, és a perben meghallgatott tanú nyilatkozata alapján az ítéletének [45] bekezdésében helytállóan állapította meg, hogy a felperes a perbeli időszakban a kíséreezői beosztás feladatai közé tartozó átkíséréseket is végzett, amelyek a KMB Szabályzat 25. pont a) alpontja szerint a körzeti megbízott számára tiltottak, ezért megfelelő az a jogi álláspontja, hogy a felperes ezen feladatok ellátása miatt ugyancsak megbízási díjra jogosult.

[14] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette azt is, hogy a felperes járőrfeladatokat a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszerességgel látta el, amelyre a KMB Szabályzat 24. pontja, valamint 21. b)-c) alpontjai nem adtak jogalapot, mivel ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoznak. A 21. d) alpont vonatkozásában az alperes a fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a felperes a TIK küldések tekintetében is a saját körzeti megbízotti feladatait látta el, azonban nem vitatta azt, hogy azok azokat a saját és a KMB működési körzetén kívül is el kellett látnia.

[15] A TIK küldések tekintetében a KMB szabályzat 21. d) pontja egyértelmű rendelkezéseket tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a körzeti megbízott a körzetéből TIK küldések esetében is csak kivételesen, eseti jelleggel, különösen indokolt és késedelmet nem tűrő esetben van mód. Egyrésről a TIK küldések vonatkozásában a rendszeresség igazolásra

került, másrészt a küldések indokolt, késedelmet nem tűrő jellege az alperes által nem került alátámasztásra. Annak a TIK küldések vonatkozásában nem volt relevanciája, hogy a TIK a teljes személyi állomány tekintetében ellátja az irányítási jogkört, mivel a beosztáshoz nem tartozó feladatellátást nem azért volt megállapítható, mert a TIK-nek nem volt jogosultsága a felperes részére küldéseket meghatározni, hanem azért, mert a küldések KMB szabályzat 21. d) pontja szerinti feltételeknek nem feleltek meg. A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával többletfeladatként és az alperes által hivatkozott Szolgálati szabályzat 67.§ (1) bekezdése is ezt támasztja alá. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen megbízhatta (utasíthatta) a felperest olyan feladatok elvégzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[16] A munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni, ez a felperes esetében a körzeti megbízotti beosztás volt. A következőkes bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alaptól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását; erre a Kúria egységesen és következetesen már több határozatában rámutatott (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[17] Az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a COVID ellenőrzési, elővezetési, kísérési, őrzési, közlekedési ellenőrzési feladatai a működési körzeten kívül is a felperes beosztásához tartozó feladatok voltak. E körben az ítéltábla rámutat arra, hogy a KMB szabályzat 2. pontja előírja, hogy a körzeti megbízott a beosztásához tartozó feladatait elsősorban a saját körzetében köteles ellátni. Ha a körzetén kívül látja el ezen feladatokat – függetlenül attól, hogy azok a saját körzetében egyébiránt a beosztásához tartoznak-e vagy sem –, már a beosztásához nem tartozó feladatnak minősülnek és megbízási díjra jogosítanak.

[18] A Kúria korábbi döntéseiben (Kf.VII.39.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a megbízási díj a felperest akkor illetheti meg, ha többletfeladatként nem a kinevezése szerinti beosztáshoz tartozó feladatkört látott el. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen végzett további tevékenység nem tartozik, az többletfeladatként értékelendő. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógensek, azok besorolása jogilag rendezett; a felperes által felsorolt, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak.

[19] A Kúria következetes gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.525/2021/3.).

[20] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján – megalapozták.

[21] Az alperes fellebbezésében hivatkozott a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésének sérelmére is, kiemelve, hogy az elsőfokú bíróság a megbízási díj mértékének meghatározásánál az egyes mérlegelési szempontokat nem részletezte, indoklása e körben hiányos. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. A mérlegelés során az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a többletfeladatok a felperes munkaidejének jelentős részét tették ki, azok között tiltott feladatok ellátása is szerepelt, továbbá annak mértéke a középérték alatt, a minimumösszeghez közelítve került meghatározásra, mely eltúlzottnak nem tekinthető. Az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését kizárólag azért nem tartotta megfelelőnek, mivel a járőrbeosztás a körzeti megbízotti beosztáshoz képest alacsonyabb besorolású. Önmagában azonban ezen körülmény nem indokolhatja az elsőfokú bíróság mérlegelése jogellenességének a megállapítását. Az alperesnek a fellebbezésében – eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással – valamennyi mérlegelési szempontot figyelembevéve be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen részében (az összecszerzési meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. A többletfeladat ellátásának rendszeressége – melyre az elsőfokú bíróság a mérlegelését lényegében alapította – miért nem indokolta a minimumösszeghez közeli megbízási díjat. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság e körben hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerzési eredményre vezettek volna. Mindezek hiányában az elsőfokú bíróság mérlegelésének jogszerűtlensége nem volt megállapítható.

[22] Az alperes Hszt. 271.§ (1) bekezdésére való hivatkozása jelen per eldöntése szempontjából irreleváns volt, mivel a hivatkozott rendelkezés a szolgálati jogviszony megszűntetéséről szóló határozat jogellenessége esetén történő hatályon kívül helyezéséről rendelkezik, mely jelen per tárgyát nem képezte.

[23] A fent kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[24] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte.

[25] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[26] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[27] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. március 12.

dr. Rác Krisztina s.k.
a tanács elnöke

dr. Szeles Balázs György s.k.
előadó bíró

dr. Koós Szabolcs s.k.
bíró